

Truth About Camps | W imię prawdy historycznej (uk)

<https://truthaboutcamps.eu/thu/niemieckie-obozy/obozy/19498,SS-Sonderkommando-Treblinka.html>
19.04.2024, 19:45

Табір смерті у Треблінці (SS-Sonderkommando Treblinka)

Треблінка, розташована на залізничній лінії Седльце-Малкіня, під час німецької окупації входила до повіту Соколів (Kreishauptmannschaft Sokołow) у варшавському дистрикті (Distrikt Warschau) Генерал-губернаторства (Generalgouvernement).

У Треблінці з червня 1941 р. діяв карний табір праці Треблінка I, у якому ув'язнювали поляків і євреїв. Організаційно він був підпорядкований командувачу поліції СС у варшавському дистрикті і був ліквідований у липні 1944 р.

З весни 1942 і до осені 1943 р. у Треблінці під назвою SS-Sonderkommando Treblinka діяв табір смерті (його також називали Треблінка II), один з трьох організованих у рамках акції „Reinhardt” (Aktion Reinhardt), яка передбачала знищення євреїв в ГГ. Він підпорядковувався командувачу СС і поліції у люблінському дистрикті Оділо Глобочнику, який керував акцією „Reinhardt”. Табір у Треблінці був задуманий як місце винищення євреїв з варшавського дистрикту – перші ешелони прибули 23 липня 1942 р. з варшавського гетто. У Треблінку також відправляли ешелони з євреями з інших міст Польщі, з Австрії, Бельгії, Болгарії, Чехословаччини, Франції, Греції, Югославії та з СРСР. Жертв убивали у чотирьох газових камерах за допомогою вихлопних газів дизельних двигунів. Останки ховали у масових могилах, т. зв., ямах смерті. Пізньої осені 1942 року почалося спалювання останків жертв як із нових ешелонів, що прибували, так і тіл, похованих раніше в ямах смерті. Це тривало до осені 1943 р.

Комендантами табору в Треблінці були оберштурмфюрер СС Ірмфрід Еберл (нім. Irmfried Eberl), оберштурмфюрер СС Франц Штангль (нім. Franz Stangl) і унтерштурмфюрер СС Курт Франц (Kurt Franz). Штат становили есесівці та охоронці з навчального табору СС в Травниках.

2 серпня 1943 р. почався бунт в'язнів у таборі; втекло близько 200 чоловік. Більшість з них загинула під час переслідування. Бунт прискорив рішення про ліквідацію табору. З вересня 1943 р. розпочався демонтаж табірних споруд, територія була заорана і засіяна. Тих в'язнів, які залишалися живими, було переведено у Собібор.

У таборі смерті у Треблінці загинуло щонайменше 750 000 євреїв.

Персонал таборів

Табори